

Arrest

nr. 92 037 van 23 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. RUMMENS, die loco advocaat K. VAN ERCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 juli 2012 dient verzoekster een asielaanvraag in.

1.2. Op 26 juli 2012 werd verzoekster gehoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 30 juli 2012 wordt de beslissing genomen tot weigering tot in overwegingname van verzoeksters asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma vrouw afkomstig uit Prokuplje en beschikt u over de Servische nationaliteit. U bent moslim. U bent volgens de Roma tradities getrouwd met S. A. {...} (O.V. xxxxxxx), eveneens van Roma origine. U verklaarde Servië verlaten te hebben omdat jullie dagelijks

geslagen en vernederd werden door Servische burgers. Daarnaast vielen Servische burgers binnen in jullie woning waarbij ze jullie sloegen en vernielingen aanrichtten. Ze vielen zelfs eens binnen samen met de politie. De politie mishandelde jullie ook. Het gebeurde dat uw partner de politie benaderde op straat om melding te maken van jullie problemen. Hij werd echter niet geholpen. Toen u tijdens uw zwangerschap op controle ging in het ziekenhuis van Prokuplje werd u door artsen gedwongen om een keizersnede te ondergaan zonder verdoving, en dit terwijl u eigenlijk pas een maand later moest bevallen. U voegde ten slotte toe dat uw vader enkele jaren geleden vermoord werd door Serviërs. Uiteindelijk verliet u Servië samen met uw partner. In 2012 reisden jullie illegaal naar België en op 20 februari 2012 diende u een eerste asielaanvraag in. U gaf echter geen gevolg aan de oproeping van de Dienst Vreemdelingenzaken waardoor op 6 juli 2012 een weigeringsbeslissing werd genomen.

Op 10 juli 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U beschikt over een Servische geboorteakte dd. 1 augustus 2011, een Servisch nationaliteitsattest dd. 7 oktober 2010, de Servische geboorteakte van uw zoon dd. 21 november 2011 en het Servisch nationaliteitsattest van uw zoon dd. 21 november 2011.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake werden uiteengezet door uw partner S. A. {...}. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal ongerijmdheden en tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnen. Zo verklaarde u dat u in Servië sinds uw vijftiende of zestiende dagelijks fysiek mishandeld werd door Servische medeburgers en dit zowel op straat als in uw eigen woning (CGVS, p. 2 en 3). Daarnaast zou u ook geslagen zijn door de politie. Gevraagd naar de frequentie van de mishandelingen door de politie antwoordde u veel, bijna altijd en dagelijks (CGVS, p. 3 en 4). Ook uw broer [A.] legde gelijkaardige verklaringen af. Hij stelde dat jullie elke keer dat jullie naar buiten gingen geslagen werden. Hijzelf zou ontelbare keren door de politie mishandeld zijn (CGVS broer, p. 4 en 5). Uw vrouw stelde eveneens dat jullie dagelijks werden geslagen (CGVS partner, p. 2).

Bovenstaande beweringen missen echter elke realiteitszin. Verder verklaarde u dat u voor uw problemen met Servische burgers nooit een klacht indiende omdat u dit niet durfde (CGVS, p. 3). Uw partner beweerde echter dat jullie wel naar het politiebureau in Prokuplje gingen om klacht in te dienen maar dat ze jullie daar niet wilden helpen (CGVS partner, p. 4). Geconfronteerd met uw verklaringen wijzigde uw partner haar versie van de feiten en stelde ze dat u soms de politie op straat aansprak om melding te maken van jullie problemen maar dat u dan uitgescholden en geslagen werd door hen. Daarnaast verklaarde uw partner dat de politie samen met Servische burgers binnenviel in jullie woning (CGVS partner, p. 3). Toen ze er op werd gewezen dat u hier niets over had gezegd stelde ze andermaal haar verklaringen bij. Ze stelde dat dit slechts één keer was voorgevallen en dat u toen waarschijnlijk niet thuis was (CGVS partner, p.3 en 4).

Gelet op bovenstaande komt uw geloofwaardigheid ernstig op de helling te staan.

Maar hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u voor uw problemen met Servische burgers geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele

herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U diende immers nooit een klacht in bij de politie, en stelde dat de politie u zou slaan indien u dit wel zou doen (CGVS, p. 3).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat het vinden van bescherming effectief mogelijk is, ook voor Roma. Uit deze informatie blijkt immers dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten – dat niet zonder meer wordt gedoogd – aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat u betreft dient opgemerkt te worden dat u in Servië nooit een klacht indiende tegen de politie. Uw partner en broer deden dit evenmin. Bovendien hebben jullie in Servië nooit geïnformeerd naar mogelijkheden om dergelijke klacht in te dienen (CGVS, p. 4-5; CGVS partner, p. 4 en CGVS broer, p. 5).

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de asielaanvragen van uw partner en uw broer Almir werden evenmin in overweging genomen. Ten aanzien van de asielaanvragen van uw ouders reeds eerder een weigeringsbeslissing werd genomen."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

Bijkomend voegde u toe dat uw vader enkele jaren geleden vermoord werd door Serviërs (CGVS, p. 3).

U legde hier echter geen (begin van) bewijs van neer. U beschikt immers niet over documenten ter staving van (de omstandigheden van) zijn overlijden.

Over uw bewering als zou u zonder reden verplicht geweest zijn om een keizersnede zonder verdoving te ondergaan kan hetzelfde gezegd worden. U beschikt immers niet over enige medische attesten. Bovendien heeft u na de ingreep geen verdere vragen gesteld aan de betrokken artsen en wendde u zich niet tot de directie of de klachtendienst van het ziekenhuis. U voegde bovendien toe dat u wel tevreden was over de opvolging van uw zwangerschap door een andere arts in hetzelfde ziekenhuis. Uit uw verklaringen blijkt tot slot dat u in Servië wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 5). De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en deze van uw zoon, welke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster vraagt in haar verzoekschrift de samenvoeging van de het beroep ingesteld door haarzelf en dat van haar echtgenoot S. A. (RvV 106 779).

De Raad stelt vast dat in casu niet vereist is dat in het kader van een goede rechtsbedeling beide dossiers zouden worden samengevoegd.

2.2. Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 4 oktober 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 12 oktober 2012.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur en met name van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal letterlijk de motivering herhaalt van de beslissing over de asielaanvraag van haar echtgenoot, waardoor de motivering qua verwijzing naar de verschillende personen niet meer klopt. Zij stelt dat in plaats van de verscheidene verklaringen afzonderlijk en zorgvuldig te bestuderen en een beslissing toegespitst op de specifieke verklaringen te nemen, de commissaris-generaal zich heeft beperkt tot het kopiëren ervan. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing spreekt van “ze” en “uw partner”, terwijl dit verwijst naar haarzelf en waar verwezen wordt naar “u” dit over haar echtgenoot gaat. Zij stelt dat A. niet haar broer is en dat haar ouders nooit een asielaanvraag in België hebben ingediend, alsook dat haar vader is overleden. Zij stelt dat van een zorgvuldig bestuur mag verwacht worden dat de motivering is toegespitst op de persoon over wie het gaat in de beslissing en niet door middel van een stereotiepe en gekopieerde motivering uit een ander dossier.

3.2. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat verzoeksters asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven die haar echtgenoot heeft aangehaald in zijn asielaanvraag. Dit gegeven strookt immers met de stukken uit het administratief dossier, met name de gehoorverslagen van verzoekster, haar echtgenoot en diens broer. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift nergens betwist dat zij haar asielaanvraag steunt op dezelfde feiten als degene die door haar echtgenoot en zijn broer zijn aangehaald. Ten aanzien van verzoeksters echtgenoot heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juli 2012 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen. De Raad heeft bij arrest nr. 92 035 van 23 november 2012 het annulatieberoep van verzoeksters echtgenoot hiertegen verworpen. De verwerende partij kon dan ook ten aanzien van verzoekster betreffende de aangebrachte asielmotieven op goede gronden besluiten tot de verwijzing naar de in hoofde van haar echtgenoot genomen negatieve beslissing (vgl. RvS 2 mei 2005, nr. 144.038; RvS 3 november 2005, nr. 150.930). In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, betreft het in casu geenszins een motivering die qua verwijzingen niet meer zou kloppen. Bovendien heeft de verwerende partij, wat betreft de door verzoekster persoonlijk ingeroepen problemen, omstandig gemotiveerd waarom deze niet tot een inoverwegingname van de asielaanvraag kunnen doen besluiten.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster nalaat de concrete motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten te weerleggen.

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt werd omstandig gemotiveerd waarom de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de asielaanvraag van verzoekster niet in overweging kan worden genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

3.4. Verzoekster maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een onzorgvuldige wijze de bestreden beslissing heeft genomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER